

Dalt, imatge de la junta d'accionistes del València CF on va consumir-se el traspàs accionarial de la fundació a Meriton Holding, amb la presència de l'actual presidenta del club, Layhoon Chan. Des d'aleshores, la imatge dels accionistes amb auriculars per escoltar-ne la traducció s'ha fet habitual. Al costat, tres imatges de la benvinguda multitudinària que Mestalla va tributar a Peter Lim el primer dia que va trepitjar l'estadi, amb un mosaic inclòs en què es podia llegir "Benvingut Peter".

→ (LFP), va desprendre's dels millors futbolistes: André Gomes i Alcácer van marxar al FC Barcelona per 65 milions d'euros, variables a banda, i Mustafi va emigrar a l'Arsenal londinenc per 41 milions.

Sense disputar la Champions, els ingressos anuals de l'entitat són de 95 milions, i les despeses, de vora 150 milions. Per això ja es preveu la venda dels jugadors més valuosos -Cancelo, Diego Alves o Gayà, l'únic valencià que és titular- de cara al mercat estival del 2017.

Per si no n'hi havia prou, Lim va pactar amb Bankia un període de carència que finalitza el 2018, quan a banda dels interessos, també haurà de reduir capital, a raó de 17 milions anuals. I amb un equip allunyat de les competicions europees, les opcions de redreçar el rumb són complicades, perquè l'empresari no vol malbaratar més diners: a més dels 94 milions amb què va apoderar-se de la majoria accionarial, Lim va posar 100 milions per a fitxatges ruïnosos -Rodrigo, Negredo, Enzo Pérez i Abdennour- que no podrà recuperar, perquè l'ha bescanviat per un paquet addicional d'accions.

Avui, el magnat asiàtic controla el 82% del club, al qual li ha concedit un préstec de 22 milions, quantitat que sí que aspira a reingressar. La inversió total de Lim en

el València supera els 220 milions, és a dir, el 10% de la seua fortuna.

El mes de maig, en una reunió amb quatre periodistes valencians convidats a Singapur, Lim va deixar entendre que no pensava aportar-hi més diners. Mentre es tocava la butxaca, va confessar-los que ja no se'n podia gastar més. La conversa va ser en anglès, la nova llengua vehicular de la junta directiva del club.

Aquella expedició també van integrar-la cinc futbolistes de la primera plantilla -Ryan, Jaume, Santi Mina, Javi Fuego i Alcácer- que Meriton considerava referencials, cap dels quals, però, no és titular ara. Fuego i Alcácer, de fet, van ser traspassats el trimestre següent.

Una contradicció que se suma a l'entrevista que Lim va concedir al web del club amb motiu del seu primer any com a màxim accionista, una de les poquís-

simes ocasions en què els seguidors han pogut escoltar la veu del propietari. Aleshores Lim va esbossar el seu model de negoci -"no es tracta de gastar-se molts diners en una temporada i haver de vendre els teus millors futbolistes la temporada següent per ajudar la tresoreria del club"- i va lloar la plantilla, que considerava molt potent: "Quan entre al vestidor, són com els meus fills. De potencial, en tenen, només cal que juguen junts alguns anys més. Amb aquest grup, en dos o tres anys podem tenir un equip veritablement formidable".

Prop de Màlaga, lluny de Londres

No. Peter Lim no és com els multimilionaris que han engrandit el Chelsea, el Manchester City o el Paris Saint Germain, sinó que s'assembla més al xec Abdul-lah Bin Nasser Al-Thani, que va invertir molts diners a la seua arribada al Màlaga CF, però que després va reduir els dispendis.

"Qui va enganyar a la gent no va ser Peter Lim, sinó Amadeo Salvo, que pretenia continuar com a president, i Aurelio Martínez, l'home fort de la fundació, que va actuar de manera pussil·lànim, ben lluny del rigor que se li presuposava", s'enerva Pedro Morata, cap d'esports de Radio Valencia SER. "Lim no va prometre

LIM VA CONFESSAR A QUATRE PERIODISTES VALENCIANS QUE JA NO POT GASTAR-SE MÉS DINERS EN EL CLUB

grans fitxatges ni acabar el nou Mestalla, però una part de l'afició va deixar-se enganyar i va arribar a manifestar-se al carrer. Volien creure que els xiquets venien de París i van acabar-ne convençuts. Potser els envaeix la mala consciència... Ara bé, aquest club l'han enfonsat els valencians, no Lim", sentència Morata.

"Confia que Lim transportaria el club al segle XXI", comenta apenada Inma Lidón, periodista d'*El Mundo* a la redacció de València. "Dos anys després de la seua entrada a l'accionariat, esperava més avanços a nivell estructural i de màrqueting, seguint el model de la Premier League", afegeix, "però desgraciadament, els directius de Meriton no tenen experiència en el món del futbol; per a ells, el València és una empresa més".

"Lim ha posat 200 milions, això és indiscutible, però ha gastat els diners a la babalà, amb una planificació esportiva molt deficient", apunta Héctor Esteban, redactor en cap d'esports del diari *Las Provincias*. "Va fiar-se del seu amic [representant de futbolistes] Jorge Mendes i ara, quan veu que s'ha equivocat, no desitja gastar-se més diners", continua Esteban, que tampoc no se'n sap avenir: "Ens havien dit que venia un multimilionari i resulta que ha de vendre futbolistes per poder quadrar el balanç econòmic i que es mostra incapaç de fer front a una multa de 23 milions...".

José Manuel Bort, el periodista d'esports de *Levante-EMV* que va seguir més de prop el procés de venda, assegura que sempre va albergar dubtes sobre la pretesa conveniència de l'oferta de Lim, perquè "el caràcter de Salvo, el seu gran defensor, recordava molt el de Paco Roig i Juan Soler, els presidents que van començar a foradar el clot on ha caigut el club". Bort recorda una frase lapidària de Salvo -"és la transacció més gran del futbol mundial"- que dos anys i mig després s'ha convertit en la seua tomba.

Enciclopèdia viva del valencianisme i presentador històric de Canal 9, Paco Lloret, actual director de CV Radio, on condueix l'espai esportiu del migdia, opina que assistim a "l'esclafit final d'una masclatada". "La situació és molt més greu que no ens pensem: la magnitud del problema és massa gran i el valencianisme es troba captiu i desarmat", considera. "Vam quedar-nos sense radiotelevisió i sense caixes d'estalvi, i ara, podem quedar-nos sense el València", es plany.

L'eufòria per l'arribada del salvador Peter Lim ha derivat en decepció i exigència de respostes. Les portades de *Superdeporte*, el diari esportiu valencià, en són la mostra fefaent.

El redactor en cap de *Superdeporte*, el diari que dedica més atenció al València CF i que va posicionar-se més obertament en favor de la venda a Lim, pensa que no és el moment de mirar cap enrere. Carlos Bosch destaca que el magnat asiàtic "ha dotat el club d'una estabilitat financera que no tenia, i la prova és que Bankia va acceptar la seua oferta". "Qui diga que hi havia propostes millors, fa demagògia i tracta de ximpler els patrons", emfasitza. No obstant això, Bosch admet que la gestió global de Lim està resultant "prou negativa".

"El Vila-real té Fernando Roig [el seu president] com a referent; l'Atletic de Madrid, [l'entrenador, Diego Pablo] Simeone, i el Barça, Messi, però el València no en té cap. Aquest és l'autèntic drama", continua Bosch. "Fa més de set mesos que Lim no acudeix a Mestalla, i el dia del partit contra el Granada [1-1], que era molt important, ni tan sols no hi era Layhoon. Els futbolistes oloren això i ho transmeten a la gespa: 'Ens estem jugant la vida i ells no vénen al camp?'. [Josep Maria] Bartomeu sap que Messi i Neymar

no van comportar-se bé en l'última visita a Mestalla, però [el directiu] Jordi Mestre va eixir a defensar-los, dient que 'al camp del València es respirava violència', una acusació que ací no va respondre ningú".

11.000 quilòmetres enllà

Des de començaments de maig, que Peter Lim no trepitja València. A Singapur, on posseeix l'onzena fortuna del país, la seducció que desperta el València és limitada, cosa que tampoc no ajuda gaire. Els lligams amb el món anglosaxó han convertit la lliga anglesa en el centre d'atenció futbolístic, i la desaparició de l'equip xe de les competicions europees encara dificulta més la seua penetració.

Això Lim també ho olorea, i es nota. El seu enamorament del futbol britànic, i en concret, del Manchester United, va fer que confiara el càrrec d'entrenador a un inexpert com Gary Neville, ex-lateral dret →

→ l'aquiescència d'un poder polític exultant. L'alcalde Rita Barberà va anunciar que l'any 2011 s'hi jugaria la final de la Champions League, però el bany de realitat va ser tan gran com el de Terra Mítica, la Ciutat de la Llum o l'aeroport de Castelló.

"A Lim no li agrada gens el disseny de l'estadi. Troba que la gent està massa allunyada del camp, i a ell li agraden els estadis britànics, on el públic està molt a prop, com passa a l'actual Mestalla", observa Inma Lidón. Per aquest motiu, s'ha iniciat un quart estudi de remodelació, però cal tenir en compte que en l'estructura actual s'han abocat més de 150 milions d'euros. Lim ha encomanat a un grup d'arquitectes la quadratura de l'òval, la forma que actualment té l'estadi. El vol més semblant a San Mamés o el camp de l'Espanyol que no al Camp Nou.

José Manuel Bort pensa que el reinici de les obres està "aparcant definitivament" i que Meriton "no l'acaba perquè el negoci no és rendible". "Sense ingressos, és lògic que Lim no vulga enllestir-lo", corrobora Héctor Esteban, "potser siga la decisió més sensata que ha pres, perquè el camp duia el València a l'apocalipsi".

"No ens enganyem. El camp, per a ell, no és una prioritat", exposa Paco Lloret. "Tenen vocació de moure futbolistes, res més. Quants jugadors portuguesos i brasilers ha fitxat el València els últims tres anys? Quants provenien del Benfica?", es pregunta en veu alta.

"Jo pensava que ja estaria en obres, és clar que sí", reconeix Carlos Bosch, "però a la gent no li preocupa que no celebrem el centenari en un altre estadi, allò que li preocupa és que l'equip no va". "Va ser més dolorós el traspàs d'Alcácer que saber que no pensen acabar el nou camp abans del 2019", rebla. N'hi ha que diuen que la presidenta va plorar en saber que no podria retenir el davanter, una promesa que havia fet a les penyes.

"Si volguera acabar l'estadi, Lim ho tindria fàcil: buscar un operari que li pose el nom i gestione les llotges VIP i el pàrquing, i dedicar aquests diners a la finalització de l'obra", opina Pedro Morata.

1. Inma Lidón, redactora d'*El Mundo*, creu que Juan Roig no ha volgut fer-se amb la propietat del València perquè "no el podria controlar com sí que fa amb el bàsquet".
2. Paco Lloret, director de CV Radio, opina que l'arribada de Lim va generar "unes expectatives exagerades".
3. Pedro Morata, cap d'esports de Radio Valencia SER, considera que l'oferta àrab era la millor per al club.

MIGUEL LORENZO

"De qualsevol manera, el Nou Mestalla és conseqüència directa dels deliris de grandesa de la societat valenciana i del PPCV, que va ajudar excessivament el València", amb operacions com la permuta de terrenys o la requalificació del mas de Porxinos, a Riba Roja de Túria.

L'ego, la por i la samarreta 'neta'

Precisament, l'execució de l'aval de la Generalitat Valenciana va propiciar la venda del club. El Govern de Fabra no volia que acabara en mans de l'administració -com ha passat en el cas de l'Elx i amb l'estadi Rico Pérez, de l'Hèrcules- i va renovar el patronat de la fundació per tal d'agilitar tot el procés.

"L'ego de Salvo va impedir que el club acabara en unes mans millors. L'oferta

àrab era la més bona, provenia de familiars de la família reial, però van retirar-se en veure que Salvo estava obsessionat a vendre-li el club a Lim. A Bankia, aquesta oferta agradava i molt. L'oferta dels russos també era molt potent. Vaig preguntar-li a [Alfonso] Rus si l'havia contrastada bé, i va dir-me que sí. Sobre el paper era espectacular, però no van arribar a concretar quina solvència econòmica tenien. I hi havia l'oferta xinesa de Wanda, amb un patrimoni net de 27.600 milions d'euros, 10 vegades més que el de Lim. Finalment, però, van preferir invertir a l'Atlètic de Madrid: amb 60 milions d'euros, s'han fet amb el 20% del club", i ací, Lim, amb 94 milions va adquirir-ne el 70%".

"Entre el València gris de Manuel Llorente i el València en color que prometia

